

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

3. Quo jure usuræ sint prohibitæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

seu uenia ipsius assis, & diximus enim centesimam usuram esse altem usurarum. Alia dicuntur Trientes, & sunt tertia pars centesimae, quae soluetur pro centum quoannis quatuor reddunt, l. 7 §. qui autem De aministrat iustorum, l. 3 in fine D. Ad L. Falcidiam Aliae Bessales, quae sunt duae centales centesimae partes, quando pro centum penduntur octo annue, d. l. Eos. Aliae Semilles, quae sunt dimidia pars centesimae, & quolibet anno sex pro centum reddunt, d. l. Eos l. Alama 30 D. de adimon. legatis. Sunt item aliae Quineunces, quae quintam centesimae reddunt, nempe quinque pro centum quolibet anno. l. Cum quidam 17 in princ. D. De usuris. Aliae Quadrantes, cum tres quorannis solvuntur, l. Libero 2 §. 4 D. de annuis & mensuris legat. Aliae Septunces, cum septem, aliae Doctantes, cum novem; aliae Dextunces, cum decem praestantur: ita tamen ut quatenus in specie sua excedunt, revocentur ad modum à Justiniano praecipuum in d. l. Eos.

§. III.

Quo jure usurae sint prohibitae.

1. 2. 3. Prohibita sunt jure divino, naturali & Canonico
4. jure Civili quatenus permittit.
5. jure Justiniano posteriori non esse prohibitas.
6. Anacostimus id est usura usurarum sublata à Justiniano
7. Faenus nauticum jure Canonico non omnino improbatum.

Quaeritur hic de solis lucratoriis: nam commenfatoriis quibus venit omae, quod abest, sive ratione damni emergentis, sive ratione lucri cessantis, & punitoriae non sunt aliquo jure prohibita, dummodò res ex veritate geratur, nec quidquam sit in fraudem usurarum. Et proinde requiritur, ut in punitoriis debitor verè sit in culpa, non solvendo; poena sit moderata, juxta mensuram culpae, & insuper ut mora sit notabilis; in quo tamen spectanda negotii qualitas & mos provinciae. At verò lucratorias prohibitas esse satis constat ex Clement. unica §. ult. h. t. & ex variis Scripturae locis: Idèdque solum dubitatur, quo jure sint prohibita.

1. Et quidem primò prohibitas esse de jure divino, tam veteri quam novo, patet ex cap. Quia in omnibus 3 & seq. 3 h. t. Item Psal. 14. in quo dicitur cum, qui pecuniam suam non dedit ad usuram, habiturum in monte sancto Domini, à contrario sensu, & Ezechiel 18. ubi dicitur de eo, qui dedit ad usuram, quod non viveret. Et in novo Testamento, ex verbis Christi citatis Luca 6.

Nec obstat illud Deuter. 28. Non fœneraboria fratri tuo ad usuram pecuniam, nec fruges nec quamlibet rem alienam, quasi ab infidelibus usuras ex gere liceat: quia dicendum, solum fuisse peccitissas usuras erga infideles, vel majoris mali evitandi causa, ne fratres suos usuris exhaustrent, vel quia infideles erant hostes Judaeorum, quos proinde poterant rebus suis, sive artificio sive aliter privare.

2. Secundò prohibitas esse jure naturali constat eo, quod contra jus naturale sit, ut idem bis seu duplici pretio vendatur, & ut vendatur, quod non est vendentis, sed emptoris, jam autem qui usuram accipit, vel eas accipit, pro sorte, & sic pro eadem re accepit duplex pretium, nempe summam sorti aequalem, & insuper usuram: vel accipit pro usu sortis, & sic vendit alteri usum rei non suae, sed ipsius rei naturalis in quem per mutuum translatum est dominium, & consequenter usus rei. Adde, quòd pecunia nullum ex se fructum pariat, sicque nihil sit in mutuo, pro quo lucrum possit exigi ultra sortem principalem: quandoquidem usus rei mutuatae non distinguatur à substantia rei, si alienatio spectetur, quia usus illius est alienatio, & quasi consumptio substantiae, ideoque non potest pro usu & pro substantia accipi distinctum pretium. Vide Covar. 3. Variar. res. sol. c. 1.

3. Tertiò, esse similiter prohibitas jure Canonico patet ex xii q. 3. & 4. & hoc tit. Decretal. eodemque in 6. & in Clement.

4. De jure Civili res non est ita expedita. Nam in primis de jure Digest. & Cod. permittit fuisse usuram, dummodò immodica non esset, docet Covar. d. loco: & patet ex l. Placuit 26. & duabus seq. D. h. t. l. Eos, & duabus seq. Cod. eod. l. l. c. 40. D. de reb. cred. diversas tamen pro diversitate personarum & temporum. Nam centesimas fœnerari potuisse deprehenditur ex d. l.

